



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Durdíka a přísedících Miroslava Kříže a Šárky Surovíkové v hlavním líčení konaném dne 19. listopadu 2012 v Praze

t a k t o :

obžalovaný

M. V.

nar. xxx xxx, trvale bytem xxx xxx, posledně bytem xxx, xxx, xxx, svobodného, t.č. výkonu vazby ve Vazební věznici xxx xxx,

j e v i n n e n , ž e

dne 24.05.2012 v době kolem 18:15 hodin v xxx, xxx po hádce s poškozeným M. P., nar. xxx v úmyslu ho usmrtit, napadl poškozeného před vchodem do rodinného domu ostrou stranou sekery, poté co poškozený začal utíkat, tak ho opakovaně sečnou stranou sekery udeřil velkou silou do zad a beder, v čemž se slovy "já tě zabiju" pokračoval i kolem domu při pronásledování poškozeného, který se před ním snažil utéci, a když poškozeného dostihl u branky na ulici, tak útok vystupňoval a opakovaně ho sekl do hlavy, v útoku pokračoval, aniž dbal na to, že poškozený prosil o pomoc a snažil se rukama ochránit hlavu, a v dalším útoku ustal až poté co mu V. P. v dalším útoku zabránil, čímž poškozenému způsobil sečnou ránu v pravé spánkové krajině zasahující ke kosti s odlomením zevní desky klenby lební, sečnou

ránu v temenní krajině zasahující ke kosti s odlomením zevní desky klenby lebni, sečnou ránu v týlní krajině zasahující ke kosti s odlomením zevní desky klenby lebni, sečnou ránu pravé paže délky asi 6 cm pronikající k pažní kosti s jejím neúplným zlomením a "vyseknutím" zevní části kosti v délce asi 6 cm, sečnou ránu na palcové straně pravého zápěstí délky asi 6 cm s přetětím svalů, sečnou ránu na malíkové straně pravého zápěstí délky asi 2,5 cm se zlomením trojhranné kosti s přetětím vazů, sečnou ránu malíku levé ruky s amputací posledního článku, sečnou ránu na zevní ploše hrudníku vpravo délky asi 8 cm pronikající k žebřím, nezasahující však do dutiny hrudní, sečnou ránu zad v oblasti levé lopatky tvaru "V" délky asi 6 cm zasahující k lopatce, 3 povrchní sečné rány v levé bederní krajině, každá délky asi 3 cm pronikající pouze do podkoží, přičemž poranění vedla ke vzniku pokrvácivého šoku, který by bez včas poskytnuté lékařské pomoci vedl ke smrti poškozeného,

t e d y : dopustil se jednání v úmyslu trestný čin spáchat, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu jiného úmyslně usmrtit zvlášť surovým a trýznivým způsobem, avšak k dokonání trestného činu nedošlo

č í m ž s p á c h a l

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému M. P., nar. xxx, trvale bytem xxx xxx, částku ve výši 139.680,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený M. P., nar. xxx odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný M. V. v řízení před soudem využil svého zákonného práva a podle § 33 odst. 1 tr. řádu odmítl k věci vypovídat, zatímco ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení připustil, že inkriminovaného dne v místě bydliště své partnerky D. P. v xxx, xxx napadl sekerou jejího syna, poškozeného M. P., a to poté, co došlo ke slovnímu konfliktu mezi poškozeným a jeho matkou v souvislosti s rozbitím skleněné výplně dveří při stěhování nábytku, čemuž byl osobně přítomen, nicméně odmítl, že by se tohoto jednání dopustil v úmyslu poškozeného usmrtit. V této souvislosti uvedl, že ze strany poškozeného docházelo k děletrvajícím domácím násilím, jehož se ve formě psychického i fyzického napadání dopouštěl vůči své matce, svědkyni D. P., přičemž projevy fyzického násilí počaly postupně gradovat. Sám do celé věci nikterak nezasahoval, neboť jej o to žádala jeho partnerka s tím, aby zasáhl až v okamžiku, kdy by jí šlo o život. Do slovní rozepře mezi poškozeným a jeho matkou ze dne 24.05.2012 se však zapojil, přičemž se s poškozeným vzájemně častovali vulgárními výrazy, načež se poškozený chopil ležící sekery, jíž začal ohrožovat jeho osobu i osobu D. P. V okamžiku náprahu však poškozenému sekeru z ruky vytrhl, načež byl již zcela ovládnut emocemi, pročež si z celé události údajně vzpomíná pouze na to, že poškozeného honil se sekerou v ruce po zahradě domu, kde se nacházeli mimo jiné svědci V. B. a V. P., kteří jej poté pacifikovali. Obžalovaný v této souvislosti uvedl, že měl tzv. rudo před očima, pročež si nevzpomíná, zda na poškozeného cokoli volal ani kolikrát jej sekerou zasáhl. Tou pouze máchal kolem sebe, aniž by chtěl poškozeného usmrtit. Celá situace však byla vyprovokovaná poškozeným, kdy se sám pouze snažil chránit svoji partnerku a matku poškozeného, D. P. Obžalovaný se dále vyjádřil k situaci na místě činu v okamžiku příjezdu Policie ČR, jíž byl zadržen, aniž by kladl jakýkoli odpor. Předmětnou sekeru z jemu neznámého důvodu dříve umyl v přízemí domu a uložil mezi své věci, s nimiž byl zadržen, ačkoli patřila k vybavení domu. Poškozený ležel na zemi v prostoru vstupní branky do domu a chodníku, přičemž krvácel z oblasti hlavy. Obžalovaný se vyjádřil rovněž ke svému vztahu k osobě poškozeného, s nímž v minulosti neměl žádné konflikty, naopak mu mnohokrát pomohl.

Vyjma obžalovaného byli k žalovanému jednání slyšení poškozený M. P., svědci V. P., V. B., D. P., P. P., pplk. Ing. H. Š. a kpt. Mgr. Z. D., jakož i znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství prim. MUDr. Jiří Hladík a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie MUDr. Ladislav Procházka a prof. PhDr. Jan Vymětal.

Poškozený M. P. se ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem podrobným způsobem vyjádřil jednak k okolnostem soužití se svojí matkou, svědkyní D. P. a osobou obžalovaného, jakož i k okolnostem svého napadení osobou obžalovaného za užití sekery dne 24.05.2012, včetně rozsahu způsobených poranění a průběhu jejich následné léčby. V této souvislosti kategoricky odmítl, že by se dopouštěl jakéhokoli násilí vůči své matce, jíž pouze silněji stiskl za ruku, čímž jí mohl způsobit drobné otlaky, a to v souvislosti s řešením chodu jejich společné domácnosti, k jejímuž vedení ze strany matky měl dlouhodobé výhrady. Poškozený potvrdil že poté, co se dne 24.05.2012 v odpoledních hodinách vrátil do místa bydliště, kde se nacházeli rovněž jeho matka, obžalovaný a svědci V. P. a V. B.,

zaznamenal rozbitou skleněnou výplň ve vstupních dveřích, o čemž začal s matkou diskutovat, do čehož se zapojil i obžalovaný, který jej počal slovně napadat. Poté se vůči němu obžalovaný napřáhl sekerou, kterou držel v ruce, na což poškozený reagoval tak, že začal utíkat z domu na zahradu, kde se nacházeli svědci P. a B. Hned zpočátku však ucítil silný úder v oblasti levé lopatky, kdy se však domníval, že jej obžalovaný zasáhl tupou stranou sekery. Následně ucítil další údery do oblasti zad a horních končetin, jimž se nikterak aktivně nebránil, k obžalovanému stál po celou dobu zády a stále utíkal, zatímco obžalovaný jej pronásledoval křičíce slova „já tě zabiju!“. Svědci B. a P. v tuto chvíli do celé události nikterak nezasahovali, neboť byli podle poškozeného vyděšení. V okamžiku, kdy přibíhal ke vstupní brance na pozemek, jež byla zavřená, jej obžalovaný se slovy „ten hajzl nejde zabít“ zasáhl ze zadu třemi silnými údery do hlavy, v důsledku čehož upadl na zem. Poté jej již obžalovaný sekerou neohrožoval, pouze do něj kopl a plivl, načež mu poskytl první pomoc svědek B., zatímco jeho matka telefonicky kontaktovala záchrannou službu. V průběhu celého incidentu byl poškozený dle svého vyjádření zcela při vědomí, přičemž cítil bolestivost jednotlivých úderů sekerou, zejména v oblasti hlavy. Poškozený se dále vyjádřil k průběhu své rekonvalescence, včetně případných omezení v běžném způsobu života vyvolaných žalovaným jednáním, dále k okolnostem svého soužití s matkou a jejími partnery, jakož i k okolnostem své psychiatrické léčby v dětství. Poškozený současně opakovaně odmítl, že by dne 24.05.2012 sám předmětnou sekerou jakýmkoli způsobem ohrožoval svoji matku nebo osobu obžalovaného, neboť tuto sekeru neměl na rozdíl od obžalovaného vůbec v ruce.

Svědci V. P. a V. B. se ve svých výpovědích učiněných v řízení před soudem vyjádřili ve shodě se svými výpověďmi z přípravného řízení jednak k vzájemným vztahům mezi obžalovaným, poškozeným a jeho matkou, jakož i k průběhu napadení poškozeného obžalovaným za užití sekery dne 24.05.2012. **Svědka V. P.** uvedl, že po příchodu poškozeného dne 24.05.2012 se začali dohadovat on, jeho matka a obžalovaný, a to v důsledku rozbité skleněné výplně u vstupních dveří v souvislosti se stěhováním nábytku. Svědek však této scéně nevěnoval pozornost, dokončil stěhování, přičemž v průběhu dohadování zaznamenal, kterak poškozený vůči obviněnému pronášel slova, že mu to říká jako chlap chlapovi. Svědek připustil, že zaznamenal rovněž vulgární nadávky, přičemž obžalovaný v okamžiku, kdy se dohadoval s poškozeným, byl v pokleku u vstupních dveří do domu, z pod kterých se snažil za pomoci sekery vyrazit kamennou zarážku. Následně se z prostoru u vstupních dveří do domu, kde docházelo ke slovní rozepři mezi poškozeným a obžalovaným, svědek odebral převléknout na zahradu, kde se měl nacházet i svědek B. Poté spatřil přicházejícího nezraněného poškozeného a za ním jdoucího obžalovaného, který držel v ruce sekeru, a to ve výši hrudníku. Nato obžalovaný strčil poškozeného tupou stranou sekery do zad, načež se poškozený rozeběhl a počal utíkat. Obžalovaný běžel za ním, když svědek slyšel, kterak křičel, že jej zabije. Sám stále nepovažoval celou situaci za vážnou, pročež do ní nikterak nezasahoval. Poškozený s obžalovaným oběhli na zahradě kolečko, načež se dostali zpět na místo, odkud začali běžet a tam se o něčem dohadovali. Obžalovaný poté dle svědka otočil sekeru ostrou stranou směrem od sebe, již se snažil zasáhnout poškozeného, který

však údery vykryl zvednutýma rukama. Poškozený se snažil utéct, nicméně když byl k obžalovanému zády, by zasažen sekerou do zad do oblasti mezi lopatkami. Poškozený utíkal směrem ke vstupní brance na pozemek, kde jej obžalovaný udeřil nejméně jednou silnou ranou do hlavy. V tom okamžiku již svědek dle svého vyjádření pochopil vážnost situace, pročez i se svědkem B. běželi k místu konfliktu. Po zásahu do hlavy poškozený upadl na zem, načež svědek uchopil obžalovaného a odtáhl jej na zahradu, kde se jej snažil uklidnit. Zpočátku se obžalovaný stále dožadoval, aby jej na poškozeného pustil, ale nakonec se uklidnil. Naproti tomu svědek B. se i s matkou poškozeného věnovali ošetřování na zemi ležícího zraněného poškozeného. Svědek se vyjádřil rovněž ke vztahům obžalovaného, poškozeného a svědkyně D. P., kdy uvedl, že v minulosti nebyl nikdy osobně přítomen žádnému konfliktu či fyzickému napadání mezi nimi, byť se mu matka poškozeného jednou svěřila, že jí syn způsobil hematomy, které mu také ukazovala.

Obdobný způsobem se k průběhu žalovaného jednání vyjádřil i **svědek V. B.**, který uvedl, že dne 24.05.2012 pomáhal společně se svědkem V. P. a obžalovaným svědkyní D. P. se stěhováním nábytku do domu, přičemž počátek celého konfliktu vznikl mezi obžalovaným, poškozeným a jeho matkou v okamžiku, kdy se začali dohadovat kvůli rozbité skleněné výplni vstupních dveří, což posléze přerostlo v nadávky mezi obžalovaným a poškozeným. V průběhu této hádky se na místě objevil také svědek P., s nímž svědek odešel na zahradu za roh domu. Zde se převlékal, načež uslyšel, kterak poškozený obžalovanému vyčítá, že rozbil dveře. Poté okolo nich proběhli poškozený s obžalovaným, když poškozený běžel první, zatímco obžalovaný, který držel v ruce sekeru, jej následoval. Svědek v této souvislosti uvedl, že si až do tohoto okamžiku předmětné sekery nepovšiml, a to ani v době, kdy postával ve vstupním prostoru do domu, kde docházelo k verbálnímu konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným. Následně svědek zaznamenal, kterak poškozený křičel, aby jej obžalovaný nechal být, zatímco slova „já tě zabiju“, jež by pronášel obžalovaný, neslyšel. Poté si povšiml, že obžalovaný udeřil poškozeného sekerou do zad, načež oba běželi ke vstupní brance na pozemek, kde obžalovaný poškozeného dostihl a několikrát jej sekerou silně udeřil, zatímco poškozený se snažil krýt rukama. Svědek v této souvislosti uvedl, že obžalovaný poškozeného opakovaně sekerou udeřil i poté, co již poškozený upadl na zem, kde zůstal ležet. Nato společně se svědkem P. vyběhli směrem k poškozenému s obžalovaným, jehož se svědek P. snažil zachytit, nicméně obžalovaný se snažil útočit až do okamžiku, než na něj svědek zařval jménem, načež ve svém útoku ustal. Poté svědek doběhl do domu pro ručníky, jež tiskl poškozenému, ležícímu na zemi v prostoru vstupní branky, na silně krvácející rány na hlavě. V době, kdy poškozenému poskytoval první pomoc, si dle svého vyjádření nepovšiml, že by obžalovaný do těla poškozeného kopl či na něho plivl. Svědek se vyjádřil rovněž ke vztahům obžalovaného, poškozeného a svědkyně D. P., když uvedl, že v minulosti nebyl nikdy osobně přítomen žádnému konfliktu či fyzickému napadání mezi nimi, byť se matka poškozeného dne 24.05.20102 svěřila, že jí syn způsobil hematomy, které byly na jejích pažích patrné.

Svědkyňe D. P., matka poškozeného, v řízení před soudem využila svého zákonného práva a ve smyslu § 100 odst. 2 tr. řádu odepřela k věci vypovídat s tím, že obžalovaného, s nímž je i nadále v osobním kontaktu, stále považuje za svého životního partnera, resp. druha. Naproti tomu ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení tohoto svého práva ani přes zákonné poučení nevyužila, přičemž k žalovanému jednání uvedla, že konflikt při stěhování probíhajícím dne 24.05.2012 začal poté, když její syn po návratu ze školy nevhodně komentoval rozbití skleněné výplně ve vstupních dveřích. Předmětného dne byli stěhování vyjma její osoby a obžalovaného dále přítomni i svědci V. P. a V. B., kteří se převlékali na zahradě, zatímco obžalovaný stál na schodech u vstupních dveří. V určitém okamžiku do ní poškozený začal strkal, zatímco ona jej žádala, aby ji nechal být a mohla tak uklidit rozbité střepy. Poté se poškozený obořil na obžalovaného, aby nezavíral dveře, přičemž si svědkyně dle svého vyjádření vybavuje okamžik, kdy obžalovaný vzal nebo se snažil vzít poškozenému sekeru, kterou měl v ruce. Jelikož nechtěla být konfliktu přítomna, utekla do chodby domu. Poté slyšela směs křiku a dupání, přičemž sama byla v šoku. Poté co vyšla ven z domu, viděla poškozeného ležícího ve vstupní brance na pozemek, kdy trup a hlavu měl na chodníku a pod hlavou se mu zvětšovala kaluž krve. Nato dle svého vyjádření volala na tísňovou linku 155 o pomoc, zatímco u poškozeného klečel svědek B. a dával mu na rány ručníky. Naproti tomu svědek P. držel obžalovaného okolo ramen a pořád dokola mu opakoval „ty vole, co jsi to udělal“. Obžalovaný byl podle svědkyně bílý, úplně zpocený, přičemž mu sama říkala, aby vypadl, že ho již nechce vidět. Nato obžalovaný reagoval tak, že si odešel do domu vzít své věci, načež byl po příjezdu policie zadržen. Svědkyně se vyjádřila rovněž k okolnostem svého soužití se synem, od něhož zažívala stupňující se psychické a fyzické násilí. V této souvislosti uvedla, že obžalovaného výslovně žádala, aby do jejich konfliktů se synem nezasahoval, pokud jí nepůjde o život.

Svědkyňe P. P. se jako sestra poškozeného vyjádřila k okolnostem svého soužití s matkou a bratrem, jakož i k jejich vzájemným vztahům a poměrům v rodině, odkud se sama v minulosti odstěhovala jednak z důvodu neřešeného psychického tlaku soustavně vyvíjeného ze strany jejího bratra a jednak z důvodu odlišného pohledu na vedení domácnosti, než jaký prezentovala její matka. Poškozený dle svědkyně v minulosti nerespektoval soukromí nebo potřeby ostatních osob, choval se sebestředně, přičemž se po rozvodu rodičů snažil v rodině převzít mužskou roli, z čehož pramenily mimo jiné i konflikty mezi ním a přáteli jeho matky. Svědkyně dále uvedla, že je jí z vlastní zkušenosti známo, že poškozený dokáže být nesnesitelný, rozčlít jiného a dovést jej ke vzteku. Svědkyně současně uvedla, že nebyla nikdy osobně přítomna jakémukoli fyzickému napadení matky ze strany svého bratra, přičemž matka sama si jí ani na takovéto projevy chování nestěžovala, vyjma drobného popostrčení, zatažení za ruce apod. K vlastnímu žalovanému jednání se přítom svědkyně nebyla schopna přímo vyjádřit, neboť dne 24.05.2012 nebyla v bydlišti své matky fyzicky přítomna.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství prim. MUDr. Jiří Hladík se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem ve spojení s písemně zpracovaným znaleckým posudkem vyjádřil k rozsahu poranění, jež byla dne 24.05.2012

diagnostikována u poškozeného M. P., který utrpěl sečnou ránu v pravé spánkové krajině zasahující ke kosti s odlomením zevní desky klenby lebni, sečnou ránu v temenní krajině zasahující ke kosti s odlomením zevní desky klenby lebni, sečnou ránu v týlní krajině zasahující ke kosti s odlomením zevní desky klenby lebni, sečnou ránu pravé paže délky asi 6 cm pronikající k pažní kosti s jejím neúplným zlomením a "vyseknutím" zevní části kosti v délce asi 6 cm, sečnou ránu na palcové straně pravého zápěstí délky asi 6 cm s přetětím svalů, sečnou ránu na malíkové straně pravého zápěstí délky asi 2,5 cm se zlomením trojhranné kosti s přetětím vazů, sečnou ránu malíku levé ruky s amputací posledního článku, sečnou ránu na zevní ploše hrudníku vpravo délky asi 8 cm pronikající k žebrům, nezasahující však do dutiny hrudní, sečnou ránu zad v oblasti levé lopatky tvaru "V" délky asi 6 cm zasahující k lopatce, 3 povrchní sečné rány v levé bederní krajině, každá délky asi 3 cm pronikající pouze do podkoží. Sečné rány hlavy, pravé paže, pravého i levého zápěstí, malíku levé ruky, pravé poloviny hrudníku a levé poloviny zad vznikly velkou silou (při hodnocení malá - střední - velká), zatímco tři sečné rány v levé bederní krajině vznikly střední silou. Násilí podle znalce působilo proti hlavě a hrudní dutině, kde jsou uloženy životně důležité orgány (mozek, resp. plíce, srdce, velké hrudní cévy), přičemž všechna poranění vznikla ostrou částí sekery. Sečné rány na obou zápěstích a malíku levé ruky mají charakter obrany před útokem a stejně tak i sečná rána pravé paže s neúplným zlomením pažní kosti mohla vzniknout při vykrývání útoku. V této souvislosti znalec vyloučil možnost vzniku poranění na horních končetinách při běhu, kdy by byl poškozený zasažen za ním běžícím obžalovaným v okamžiku, kdy by hmtal rukama do zadu. Naproti tomu není vyloučeno způsobení těchto poranění při vykrývání útoku vedeného na hlavu vztyčenýma rukama, neboť násilí působilo proti pevné podložce, za kterou lze považovat i hlavu či hrudník. Nástrojem zajištěným při ohledání místa činu, tj. sekerou o délce 34 cm, výšce čepele 14,5 cm a šířce ve spodní části 8 cm, lze vznik všech poranění, která byla u poškozeného dne 24.05.2012 zjištěna a která vznikla v téže době, dobře vysvětlit. Mechanismem, který uvedl poškozený ve své výpovědi, tedy že cítil silný úder vzadu na levé lopatce a poté při běhu cítil, kterak jej několikrát obžalovaný seká do zad, načež jej u vstupní branky na pozemek třikrát silně seknul do hlavy, lze podle vyjádření znalce zjištěná poranění velmi dobře vysvětlit. Naproti tomu poranění na horních končetinách (tj. na pravé paži, pravém i levém zápěstí a malíku levé ruky) podle znalce neodpovídají tomu, že vznikla v době, kdy poškozený utíkal, nýbrž jsou charakteristická pro vykrývání útoku, resp. chránění si hlavy rukama. Naopak způsob uváděný svědky V. P. a V. B., tj. že poškozený chtěl vykrýt ránu sekerou rukama, načež jej obžalovaný dvakrát ostrím zasáhl do ruky, přičemž rány směřovaly na hlavu nebo hrudník, odpovídá dle znalce poraněním zjištěným na horních končetinách poškozeného. V daném případě poškozený utrpěl mnohočetná sečná poranění spojená s krevními ztrátami a bez poskytnutí včasné odborné lékařské pomoci by byl ohrožen jeho život pokrvcivým (tzv. hemoragickým) šokem, který mohl nastat v průběhu několika desítek minut. Předmětný útok byl veden do různých částí těla, opakovaně však na hlavu, kdy došlo k poranění zevní desky klenby lebni, přičemž v případě zasažení hlavy ještě větší silou mohlo podle vyjádření znalce dojít k proniknutí sečného nástroje do lebni dutiny, k pohmoždění mozku či krvácení do mozkových obalů, jež by bezprostředně

osobu poškozeného ohrožovaly na životě, resp. by mohly vést ke smrti. Poranění poškozeného je vážné poranění mající ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví, kdy porucha zdraví, resp. omezení v obvyklém způsobu života přesáhne dobu cca 6 týdnů a zanechá trvalé následky v podobě ztráty posledního článku malíku levé ruky. Zejména sečné rány hlavy mohly podle znalce vést k bezprostřednímu ohrožení života a v případě neposkytnutí včasné odborné pomoci by byl život poškozeného ohrožen rovněž pro nadměrné krevní ztráty v důsledku mnohočetných sečných poranění. Z lékařského hlediska lze napadení sekerou se vznikem mnohočetných hlubokých sečných ran, kdy byl poškozený po celou dobu útoku při vědomí, podle znalce hodnotit jako zvlášť surový nebo trýznivý způsob. U poškozeného diagnostikovaná poranění jsou přitom obvykle spojena s léčením v délce asi 2 měsíců, kdy je třeba dodržovat klidový režim s vyloučením fyzické zátěže a následně se podrobit rehabilitacím (pro zlomeniny kostí horních končetin a přetěti svalů a vazů na horních končetinách). Znalec se vyjádřil rovněž v bodovém ohodnocení bolestného u poškozeného v důsledku zjištěných poranění, jež bylo dle vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, stanoveno v celkové součtu 582 bodů. Podle vyjádření znalce přitom nebyl v daném případě shledán důvod pro jakékoli navýšení stanoveného bodového ohodnocení v důsledku náročnosti prováděného způsobu léčeni tak, jak bylo naopak stanoveno MUDr. Jaroslavem Pantoflíčkem, znalcem z oboru zdravotnictví, oddělení chirurgie v jím zpracovaném posudku ze dne 12.11.2012, který byl přímo při hlavním líčení konaném dne 19.11.2012 předložen poškozeným a znalci prim. MUDr. Hladíkovi soudem poskytnut k nahlédnutí a odbornému vyjádření.

Znalci z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a psychologie MUDr. Ladislav Procházka a prof. PhDr. Jan Vymětal se ve svých výpovědích učiněných v řízení před soudem ve spojení s písemně zpracovaným znaleckým posudkem vyjádřili k duševnímu stavu obžalovaného, který netrpí ani netrpěl duševní poruchou chorobného charakteru, přičemž není postižen ani poruchou osobnosti, která by se projevovala trvalými nepříznivými povahovými vlastnostmi. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Obžalovaný byl způsobilý rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a byl způsobilý se svého jednání zdržet, tzn. že jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly dle znalce MUDr. Procházky v době žalovaného jednání zachované, byť se nacházel ve stavu prostého afektu. Tento stav však neměl z psychiatrického hlediska forenzně významný vliv na jednání obžalovaného. V daném případě nebylo zjištěno, že by se obžalovaný mohl spáchat předmětné trestné činnosti dopustit z chorobné motivace. Pakliže má obžalovaný skutečně výpadky paměti na dobu vlastního útoku proti poškozenému, lze toto dle znalců připustit, neboť takové výpadky paměti se při prostém afektu mohou z různých důvodů vyskytovat. Tyto eventuální výpadky paměti však nejsou projevem jakékoli duševní poruchy chorobného charakteru. V případě obžalovaného se dle znalců může jednat, xxxxxxxxxxxxxxxx. Jelikož z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečným pro společnost, nebylo znalci navrženo uložení ochranného psychiatrického, protialkoholního či protitoxikomanického léčení, popř. uložení zabezpečovací detence s léčebným

psychiatrickým, protialkoholním či protitoxikomanickým programem. Úroveň mentálních schopností obžalovaného je podle znalce prof. PhDr. Vymětala plně v normě, vrozený podíl intelektu je nadprůměrný, nejedná se o osobu obecně zvýšeně sugestibilní. Možnosti jeho resocializace jsou při celkovém posouzení spíše průměrné, tedy dobré. Mezi příznivé okolnosti resocializace patří dle znalce jeho věk, okolnost, že je psychicky zdravý a že u něho není patrný sklon ke konzumaci návykových látek. Rovněž duchovní orientaci obžalovaného lze podle znalců považovat za příznivý faktor jeho resocializace. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Z psychologického hlediska je obecná úroveň věrohodnosti obžalovaného dobrá, je tedy schopen za běžných okolností prožité události správně vnímat, hodnotit, v paměti podržet a reprodukovat, což ovšem podle znalce prof. PhDr. Vymětala nevyklučuje možnost vědomě nepravdivého zkreslování skutečnosti. Motivace jeho jednání je vztahové povahy, kdy se v situaci konfliktu mezi ním a partnerkou na straně jedné a jejím synem (tj. poškozeným) na straně druhé dostal do silného (prostého) afektu, načež se ve stavu zuřivosti a rozrušení dopustil trestného jednání s následkem vážného ublížení na zdraví.

Svědci pplk. Ing. H. Š. a kpt. Mgr. Z. D. se ve svých výpovědích učiněných v řízení před soudem vyjádřili k obsahu jimi zpracovaného odborného vyjádření Kriminalistického ústavu Praha z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika ze dne 30.07.2012, č.j. KUP-6938-1/ČJ-2012-009KDO-2GEN, včetně odborného postupu při zkoumání předložené sekery zajištěné při ohledání místa činu. Svědkyně Ing. Š. dle svého vyjádření provedla tři stěry z předmětné sekery, a to jeden plošný stěr z dřevěného topora a dva stěry s předpokládaným výskytem krve z kovové části sekery a z místa, kde toporo sekery nasedá na kovovou část, které byly následně předloženy ke genetickému zkoumání, čemuž již nebyla osobně přítomna. Svědek Mgr. D. se pak vyjádřil k provedení vlastního genetického zkoumání těchto stěrů, kdy uvedl, že ze dvou stěrů se nepodařilo izolovat dostatečné množství DNA rozhodné pro stanovení profilu DNA, zatímco z plošného stěru z topora sekery, tedy z místa s předpokládaným výskytem uvolněných epiteliálních buněk člověka, který s uvedenou sekerou manipuloval, byl s ohledem na přítomnost biologického materiálu více osob stanoven smíšený, neúplný profil DNA, který není způsobitelný pro jakoukoli identifikaci konkrétních osob.

Vyjma výpovědi obžalovaného, poškozeného, znalců a výše jmenovaných svědků vyšel soud rovněž z provedených **listinných důkazů**, které měl k dispozici, a to zejména z úředního záznamu Policie ČR ze dne 24.05.2012 k časovým a místním okolnostem zásahu na místě samém, včetně výsledku dechové zkoušky na ovlivnění alkoholem provedené u osoby obžalovaného, protokolu o zadržení obžalovaného orgány Policie ČR ze dne 24.05.2012, fotodokumentace pořízené orgány Policie ČR k osobám obžalovaného, poškozeného a svědkyně D. P., lékařských zpráv xxx o ošetření a hospitalizaci poškozeného M. P. ze dne 24.05.2012, 31.05.2012 a 07.06.2012, zápisu z třídní knihy xxx střední xxx školy k osobě poškozeného ze dne 24.05.2012, DVD záznamu o provedené rekonstrukci na místě činu za účasti poškozeného a svědků V. P. a V. B. ze dne 19.06.2012, záznamu volání D. P. na tísňovou linku 155 dne 24.05.2012, protokolu o ohledání místa činu včetně pořízené

fotodokumentace ze dne 24.05.2012, odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace ze dne 26.06.2012, odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie ze dne 17.07.2012, odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika ze dne 30.07.2012 a poškozeným předloženého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie ze dne 12.11.2012 zpracovaného MUDr. Jaroslavem Pantoflíčkem, PhD. k posouzení bolestného u poškozeného (kdy tento posudek neobsahuje obligatorní znaleckou doložkou včetně zákonné poučení znalce), jakož i zprávy o pověsti z bydliště obžalovaného a aktuální opisu z evidence Rejstříku trestu k jeho osobě. Jako věcný důkaz byla provedena sekera zajištěná policejními orgány při ohledání místa činu dne 24.05.2012.

Na základě takto provedeného dokazování dospěl Městský soud v Praze k závěru, že v daném případě bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se obžalovaný M. V. dopustil jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku, jímž naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Soud přitom provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Při své rozhodovací činnosti o vině obžalovaného soud vycházel jednak z vyjádření samotného obžalovaného, který kategoricky popřel, že by poškozeného M. P. fyzicky napadl v úmyslu jej usmrtit, byť připustil, že jej inkriminovaného dne v místě bydliště své partnerky D. P. napadl sekerou, a to poté, co došlo ke slovnímu konfliktu mezi poškozeným a jeho matkou, již se poškozený snažil ohrožovat sekerou, v čemž mu obžalovaný zabránil. S ohledem na výsledky ostatních provedených důkazů, zejména výpovědi poškozeného a očitých svědků k okolnostem, za kterých došlo k fyzickému napadení poškozeného osobou obžalovaného, a to opakovanými údery sečnou stranou sekery vedenými do různých částí těla, jakož i výpověď znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství k rozsahu poranění diagnostikovaných dne 24.05.2012 na těle poškozeného, včetně jejich charakteru, stáří a mechanismu možného vzniku a obsah provedených listinných důkazů, považuje soud verzi obžalovaného za nepravdivou, nevěrohodnou a ryze účelovou, učiněnou toliko ve snaze vyloučit, resp. zmírnit následky vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání.

Vyjma vlastního částečného doznání, kdy připustil, že dne 24.05.2012 poškozeného zasáhl opakovanými údery sekerou, aniž by však jednal v úmyslu jej usmrtit, je obžalovaný ze žalovaného jednání jednoznačným a nezvratným způsobem usvědčován výpověďmi poškozeného a svědků V. P. a V. B., kteří byli tomuto jednání přímo přítomni, ve spojení se závěry znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství k charakteru poranění zjištěných u poškozeného a mechanismu jejich možného vzniku, a obsahem provedených listinných důkazů, zejména protokolu o ohledání místa činu, provedené rekonstrukce a odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace. Poškozený, jakož i očití svědci žalovaného jednání souhlasně potvrdili, že po příchodu poškozeného domů dne 24.05.2012 byl tento nezraněn, přičemž veškerá zjištěná poranění vznikla dle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Hladíka v důsledku opakovaných ran

sekerou vedených do různých částí těla, a to ve stejné době, neboť zjištěná poranění byla stejného stáří. Z výpovědí obžalovaného, poškozeného a očitých svědků má soud za prokázané, že fyzickému napadení poškozeného ze strany obžalovaného předcházela verbální roztržka mezi ním, jeho matkou a obžalovaným v souvislosti s poškozením skleněné výplně dveří nacházejících se v přízemí domu v blízkosti hlavního vstupu. Obhajobu obžalovaného založenou na tvrzení, že to byl právě poškozený, kdo jako první sekeru uchopil a počal s ní ohrožovat svoji matku i obžalovaného, který v rámci obrany své družky i své osoby zasáhl tak, že poškozenému sekeru z ruky vykroutil, načež si již na podrobný průběh děje nevzpomíná, považuje soud za vyvrácenou výsledky ostatních provedených důkazů, zejména výpovědí samotného poškozeného ve spojení s výpovědí svědka P. a závěry odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace. Poškozený v této souvislosti vyloučil, že by obžalovaného nebo svoji matku, svědkyni D. P., sekerou ohrožoval, neboť mezi nimi docházelo pouze ke slovní výměně názorů. Svědek P. pak potvrdil, že v okamžiku verbálního konfliktu mezi poškozeným, jeho matkou a obžalovaným po příchodu poškozeného domů, s dotčenou sekerou, již došlo k následnému napadení poškozeného opakovanými sečnými ranami do různých částí těla, manipuloval právě obžalovaný, který se snažil za pomoci této sekery vyrazit kamenný klín zpod vstupních dveří. Jmenovaný svědek stejně jako svědek B. naproti tomu nepotvrdili, že by si v kterémkoli okamžiku povšimli toho, že by dotčenou sekeru držel poškozený a kohokoli z přítomných s ní ohrožoval. Podle výsledků odborného zkoumání z oboru metoda pachové identifikace byla na dřevěném topůrku předmětné sekery zjištěna pachová stopa vykazující shodu s pachovou stopou odebranou policejním orgánem osobě obžalovaného. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že tím, kdo s předmětnou sekerou prokazatelně manipuloval, a to bezprostředně před fyzickým napadením poškozeného, byl obžalovaný nikoli poškozený, byť na sekeře nebyly zjištěny žádné upotřebitelné daktyloskopické stopy a podle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky byl z plošného stěru z dřevěné části topora sekery izolován smíšený profil DNA, který neumožňoval individuální identifikaci osoby či osob, které tento předmět držely v rukou.

Tvrzení obžalovaného o prvotním ohrožování sekerou ze strany poškozeného je přitom podporováno pouze vyjádřením svědkyně D. P., již však nepovažuje soud s ohledem na její blízký citový vztah k osobě obžalovaného, jehož v řízení před soudem označila za svého životního druha, pročež využila svého zákonného práva a podle § 100 odst. 2 tr. řádu odepřela k věci vypovídat, za osobu, jež by byla s to v dané věci, v níž je silně citově angažována vůči obžalovanému, jakož i vůči poškozenému, jehož je matkou, podat objektivní informace k faktickému průběhu skutkového děje. S ohledem na výpověď svědka P. ve spojení se závěry odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace, jakož i rychlý sled celé žalované události, se jeví jako krajně nepravděpodobné, že by se poškozený v určitém okamžiku verbálního konfliktu s obžalovaným a svojí matkou ve vstupním prostoru domu zmocnil sekery, již by dříve držel obžalovaný, který se s její pomocí snažil vyprostit klín zpod vstupních dveří, načež by touto sekerou počal ohrožovat svoji matku a obžalovaného, aniž by si toho povšimli svědci P. či B., kteří se na tomto

místě průběžně pohybovali, na což by obžalovaný reagoval tak, že by poškozenému tuto sekeru z ruky vykroutil, aniž by sebe či poškozeného zranil, načež by poškozeného s touto sekerou pronásledoval po zahradě domu, kde jej opakovaně zasáhl do různých částí těla.

S ohledem na zásadní zpochybnění, resp. vyvrácení obhajobou tvrzeného ohrožování svědkyně D. P. i samotného obžalovaného ze strany poškozeného třímajícího v ruce sekeru, nebyly soudem v daném případě shledány zákonné podmínky pro kvalifikaci jednání obžalovaného jako jednání v nutné obraně ve smyslu § 29 tr. zákoníku či jako trestný čin zabití podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku. Předně nebylo relevantním způsobem prokázáno, že by obžalovaný při opakovaných úderech sekerou vedených proti tělu poškozeného jednal ve snaze odvrátit útok bezprostředně hrozící jemu a osobě jeho družky právě ze strany poškozeného, neboť jednoznačným a nepochybným způsobem byl prokázán pouze eskalující vzájemný slovní konflikt, nikoli bezprostřední fyzické ohrožení života či zdraví svědkyně D. P. či obžalovaného v důsledku protiprávního jednání poškozeného. Toho navíc obžalovaný zasáhl opakovanými údery sekerou do různých částí těla poté, co jej pronásledoval po zahradě, křičíce na něho slova „já tě zabiju“, což potvrdil nejen poškozený, ale i přítomný svědek P. Naproti tomu poškozený obžalovaného žádal, aby svého jednání zanechal, což tento neučinil a stále jej se sekerou v ruce pronásledoval a opakovanými údery jej zasáhl do oblastí zad, hlavy a horních končetin, jimiž se snažil útoku chránit. V daném případě tedy nebylo prokázáno, resp. popisem průběhu skutkového děje osobami očitých svědků bylo vyvráceno, že by v okamžiku, kdy poškozeného opakovaně sekerou zasáhl, popř. bezprostředně předtím, byl obžalovaný sám či jeho družka, svědkyně D. P., přímo fyzicky ohrožován poškozeným, který sám nebyl nikterak ozbrojen a naopak před obžalovaným utíkal, zatímco ten ve svém útoku i nadále pokračoval, aniž by jej poškozený sám jakkoli fyzicky ohrožoval, což výslovně potvrdili všichni přítomní svědci.

Na podkladě výsledků provedeného dokazování nelze rovněž konstatovat, že by jednání obžalovaného, který se v době fyzického útoku vůči poškozenému nacházel ve stavu prostého afektu, aniž by tím však byly narušeny podmínky jeho trestní odpovědnosti, bylo vyvoláno strachem z poškozeného, úlekem, zmatkem nebo jiným omluvitelným hnutím mysli či předchozím zavrženímhodným jednáním poškozeného jak předpokládá ustanovení § 141 odst. 1 tr. zákoníku. Z výpovědí svědků P., B., P. P. a D. P., jakož i samotného obžalovaného bylo zjištěno, že vzájemný vztah mezi poškozeným a jeho matkou byl komplikovaný, sycený rozdílnými představami obou aktérů o podobě jejich společného soužití, kdy mezi nimi opakovaně docházelo k vzájemným slovním střetům či drobným fyzickým atakům vedeným ze strany poškozeného. Nastalá situace mohla na obžalovaného jako partnera matky poškozeného, který se v rodinném kruhu po dobu několika měsíců pohyboval, působit stresovým dojmem, kdy zvláště citlivě vnímal vyostřující se vzájemné personální vztahy, nicméně tato rodinná situace nebyla natolik závažná, že by si vyžadovala takto radikální způsob řešení, ke kterému se obžalovaný uchýlil právě dne 24.05.2012. Sama matka poškozeného potvrdila, že v důsledku nevhodného

chování svého syna vůči své osobě nebyla nikdy nucena kontaktovat policejní orgány, nikdy nevyhledala jinou formu odborné pomoci, byť je její nabídka pro týrané osoby na území hl. města Prahy v současné době značně rozsáhlá a dobře dostupná. Ostatně ani sestra poškozeného, svědkyně P. P., která byla s matkou v pravidelném osobním či telefonickém kontaktu i poté, co opustila společnou domácnost, nepotvrdila, že by si jí matka kdykoli stěžovala na jakékoli projevy závažného fyzického napadání ze strany svého syna, např. ve formě bití, škrcení apod., o čemž svědkyně D. P. hovořila ve své výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení. Poškozený dle svědkyně P. P. matku obtěžoval slovně, popř. drobnými fyzickými atakami ve formě postrčení, zatažení za ruku apod. Rovněž svědci P. a B., rodinní známí svědkyně D. P., nepotvrdili žádné projevy fyzického násilí, jehož by se vůči svědkyni dopouštěl poškozený jako její syn, neboť takovému chování nebyli nikdy osobně přítomni a sama svědkyně si jim vyjma otlaků na rukách ze dne 24.05.2012 ani na žádné takové jednání ze strany svého syna nestěžovala. V daném případě tedy nelze na podkladě podrobně provedeného dokazování přisvědčit tvrzení obhajoby o tom, že žalované jednání obžalovaného bylo vyvoláno předchozím zavrženíhodným jednáním poškozeného vůči jeho matce, která byla současně družkou obžalovaného, neboť k takovému chování nedocházelo bezprostředně před útokem obžalovaného vůči poškozenému, přičemž vyostřené rodinné vztahy mezi poškozeným a jeho matkou, včetně slovních výpadů a drobných fyzických ataků, nedosahovaly takového charakteru, podoby a intenzity, že by je bylo možno označit za zavrženíhodné a tedy takové, jež by snižovaly míru závažnosti a nebezpečnosti jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu. Tvrzení obhajoby obžalovaného o případném zavrženíhodném chování poškozeného vůči jeho matce, popř. osobě obžalovaného, jež by bezprostředně předcházelo žalovanému jednání, přitom není prokazováno ani v minulosti absolvovanou odbornou psychiatrickou léčbou poškozeného pro agresivní projevy jeho chování, neboť dle vyjádření svědkyň P. a D. P. k této hospitalizaci poškozeného došlo v důsledku rozvodové situace v rodině a to v jeho dětském věku (cca kolem 13. roku věku), tj. s delším časovým odstupem od žalovaného jednání, aniž by bylo zjištěno a v daném řízení relevantním způsobem prokázáno, že by se u poškozeného v mezidobí objevily jakékoli psychické problémy či případné sklony k agresivitě, pro které by byl navíc nucen vyhledat odbornou lékařskou pomoc.

Na rozdíl od osoby obžalovaného, jehož dobrá úroveň obecné věrohodnosti nikterak nevylučuje soudem deklarované vědomě nepravdivé zkreslování skutečnosti stran motivace žalovaného jednání, a to ve snaze minimalizovat následky vlastní trestní odpovědnosti, a od osoby svědkyně D. P., která je jeho životní partnerkou, pročež v řízení před soudem mimo jiné využila svého zákonného práva a podle § 100 odst. 2 tr. řádu odepřela k věci vypovídat, byť obžalovaný ve snaze usmrtit vědomě zaútočil na poškozeného, který je jejím synem, považuje soud výpovědi ostatních slyšených svědků, jakož i soudních znalců za přesvědčivé, věrohodné a správné, neboť v daném řízení nebyly prokázány žádné okolnosti, které by nasvědčovaly jakkoli záměrné manipulaci či zkreslování sdělovaných údajů ze strany těchto svědků a znalců, kteří se k věci vyjádřili s plným vědomím možných trestněprávních následků při podání křivé svědecké výpovědi nebo vědomě

nepravdivého znaleckého posudku. K případnému snížení úrovně věrohodnosti výpovědí svědků P. a B., kteří vypovídali konzistentně v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem, přitom nejsou způsobitelné případné odchylky ve vylíčení průběhu žalovaného jednání, neboť tyto drobné rozpory jsou logicky vysvětlitelné jednak psychickým vypětím při vnímání této události, která byla překvapivá, neočekávaná, tzn. že svědky zaskočila, přičemž sami celou událost vnímali z různých úhlů pohledu, neboť nestáli na témže místě, byť byli nedaleko od sebe, přičemž měli místy ztížené možnosti výhledu rohem domu, vlastními postavami navzájem, porostem zahrady či sloupkem u vstupní branky na pozemek. Ačkoli se svědci v určitých detailech vzájemně odchyľují, líčí průběh žalovaného jednání, tedy podobu a průběh útoku obžalovaného vůči poškozenému v podstatných rysech shodně.

Rozsah a charakter poranění, jež byla u poškozeného objektivně diagnostikována v důsledku žalovaného jednání dne 24.05.2012, byl objektivně zjištěn z lékařských zpráv o ošetření jeho osoby ve xxx Praha ve spojení se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství zpracovaného prim. MUDr. Jiřím Hladíkem, který se vyjádřil mimo jiné i k možnému způsobu vzniku těchto poranění a jejich následkům z hlediska případného ohrožení života poškozeného. Poškozený M. P. dne 24.05.2012 utrpěl sečná poranění hlavy, pravé paže, pravého i levého zápěstí, malíku levé ruky, pravé poloviny hrudníku, levé poloviny zad a levé bederní krajiny podrobně specifikovaná ve výrokové části tohoto rozsudku, přičemž daná poranění, která vyjma třech sečných ran v levé bederní krajině vznikla velkou intenzitou, jsou dle znalce stejného stáří, což odpovídá mimo jiné i vyjádření poškozeného a svědků P. a B., kteří potvrdili, že do okamžiku útoku vedeného obžalovaným nebylo na poškozeném patrné žádné poranění. Rovněž těmito svědky uváděný způsob napadení poškozeného, tedy opakované údery ostrou stranou sekery zajištěné na místě činu, jež byly vedeny proti různým částem těla poškozeného, který se částečně bránil rukama, podle znalce odpovídá mechanismu možného vzniku zjištěných poranění. Sečné rány na obou zápěstích, malíku levé ruky a pravé paži s neúplným zlomením pažní kosti mají charakter obrany před útokem, což vylučuje tvrzení poškozeného o tom, že tato poranění vznikla zásahem sekerou při hmitání rukou dozadu směrem k obžalovanému, který běžel v krátké vzdálenosti za poškozeným. Podle znalce MUDr. Hladíka byla tato poranění způsobena při působení značného násilí vůči pevné překážce, jíž mohl být i hrudník či hlava chráněná zvednutými rukama, nikoli při volném hmitu rukama v rámci běhu. Skutečnost, že se poškozený snažil některé údery sekerou krýt rukama, potvrdili na rozdíl od poškozeného svědci P. a B., kteří podstatnou část útoku přímo pozorovali. Příímým jednáním obžalovaného přitom byla poškozenému způsobena mnohočetná sečná poranění spojená s krevními ztrátami, přičemž bez poskytnutí včasné odborné lékařské pomoci by byl poškozený dle znalce ohrožen přímo na životě, a to nadměrnými krevními ztrátami vedoucími k pokrvácivému (tzv. hemoragickému) šoku, jenž by se dostavil v řádu několika desítek minut. Současně nelze pominout skutečnost, že útok obžalovaného byl veden velkou silou do různých částí těla, opakovaně však na hlavu poškozeného, kdy došlo mimo jiné i k poranění zevní desky klenby lebni, přičemž při zasažení hlavy ještě větší silou mohlo dle

znalce dojít k proniknutí sečného nástroje do dutiny lební, k pohmoždění mozku či krvácení do mozkových obalů, tedy ke stavu, který by poškozeného bezprostředně ohrožoval na životě, resp. by mohl vést k jeho smrti. Těchto možných následků si přitom musel být obžalovaný s ohledem na oblast, na kterou opakovaně útočil, vědom, neboť vzhledem k jeho věku, mentální, rozumové i sociální úrovni musel být srozuměn s tím, že hlava je místem uložení životně důležitých orgánů, pročež jejím poškozením může dojít k vážným následkům na životě a zdraví poškozeného.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaného M. V. jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku žádných pochybností, neboť veškeré výše uvedené důkazy, vyjma části výpovědi obžalovaného a svědkyně D. P., spolu vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav a zároveň vyvrací verzi prezentovanou obhajobou obžalovaného, pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora.

Obžalovaný M. V. tak svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnil všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku, tedy jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku, spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti. Z chování obžalovaného je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na charakter protiprávního jednání obžalovaného, jakož i povahu a celkový rozsah poranění, jež byla způsobena osobě poškozeného, by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do celospolečenského zájmu na ochraně života a zdraví člověka, v tomto případě poškozeného M. P., bezesporu je. V jednání obžalovaného je v daném případě možné spatřovat zavinění ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může způsobit porušení či ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidského života a zdraví a toto ohrožení či porušení chtěl způsobit. K závěru o úmyslné formě zavinění je soudem veden zejména okolnostmi žalovaného jednání, stejně jako četností úderů ostrou stranou sekery, jimiž poškozeného zasáhl značnou intenzitou do různých částí těla, jakož i skutečností, že poškozený sám nebyl ozbrojen a naopak před obžalovaným utíkal, přičemž jej žádal, aby svého jednání zanechal, zatímco on jej pronásledoval opakovaně křičíce slova „já tě zabiju!“ a ve svém jednání ustal až poté, co byl zachycen svědkem P. a jím odveden z místa, kde ležel těžce zraněný poškozený. Obžalovaný byl současně po dobu vedeného útoku schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání, neboť je obecně známo, že silnými údery sekerou vedenými do oblasti hlavy, kde jsou uloženy životně důležité orgány, lze poškozenému způsobit smrtelná poranění, přičemž byl schopen toto své jednání i přes vyvolaný prostý afekt plně ovládat.

Soud jednání obžalovaného v souladu s podanou obžalobou kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jednání obžalovaného bylo podle výsledků provedeného dokazování vedeno úmyslem usmrtit poškozeného M. P., byť k dokonání tohoto činu nedošlo, přičemž obžalovaný se tohoto jednání dopustil zvlášť surovým a trýznivým způsobem. Za takový způsob lze v souladu s vyjádření znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství jednoznačně označit situaci, kdy obžalovaný poškozenému způsobil ostrou stranou sekery mnohočetná sečná poranění v oblasti hlavy, zad, hrudníku, beder a obou horních končetin, jež byla spojena s masivním krvácením, přičemž veškeré rány vedené do oblasti hlavy, hrudníku, zad a obou horních končetin byly vedeny velkou silou. Poškozený, který utrpěl mimo jiné tři silné rány ve spánkové, temenní a týlní krajině, jakož i sečnou ránu malíku levé ruky s amputací posledního článku, byl přitom po celou dobu vedeného útoku zcela při vědomí, tzn. že byl schopen plného prožití působené bolesti, neboť místa, kam byly sečné rány zasazeny, jsou dle znalce místy zpravidla zvýšeně citlivými, čímž dochází k umocnění bolestivého prožitku.

S ohledem na charakter žalovaného jednání, jež bylo vyvoláno stresovou situací v podobě předchozího interpersonálního konfliktu mezi poškozeným, jeho matkou a samotným obžalovaným, se soud podrobně zabýval mimo jiné i otázkou splnění zákonných podmínek pro zachování trestní odpovědnosti obžalovaného za žalované jednání ve smyslu § 26 tr. zákoníku. Podle závěrů znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie MUDr. Ladislava Procházky a prof. PhDr. Jana Vymětala se obžalovaný, který není chorobně agresivní, v době žalovaného jednání nacházel ve stavu silného rozrušení (prostého afektu), který byl vyvolán konfliktem s poškozeným stejně jako předchozí snahou přehlížet konfliktní situace mezi svojí družkou, svědkyní D. P. a jejím synem, tj. poškozeným. Byť se obžalovaný nacházel ve stavu prostého afektu, byly jeho schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a tohoto svého jednání se zdržet (ovládnout jej) zachované, neboť prostý afekt neměl na jeho jednání z psychiatrického hlediska forenzně významný vliv. Vzhledem k výše uvedenému tak nebyly v daném případě zjištěny žádné okolnosti vylučující, popř. podstatným způsobem snižující trestní odpovědnost obžalovaného za protiprávní následky jeho jednání.

Při úvaze o druhu a výměře trestu pro obžalovaného soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 tr. zákoníku, § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a § 58 odst. 5 tr. zákoníku a za přiměřený všem okolnostem případu, jakož i charakteru spáchané trestné činnosti, osobě obžalovaného, délce trestního řízení, jakož i době, která od spáchaní trestného činu uplynula, má trest odnětí svobody v trvání dvanácti let, tj. trest pod spodní hranicí zákonné trestní sazby stanovené pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku (tzn. pod dolní hranicí zákonné trestní sazby od patnácti do dvaceti let). Při své rozhodovací činnosti o trestu pro obžalovaného soud na jedné straně hodnotil společenskou škodlivost žalovaného jednání, včetně četnosti sečných ran, jimiž poškozeného zasáhl a specifických okolností tohoto jednání, jež bylo vyvoláno eskalujícími vzájemnými vztahy poškozeného, jeho matky, která je současně družkou obžalovaného a jeho osoby. Pominout nelze ani

skutečnost, že obžalovaný sám od svého protiprávního jednání dobrovolně neupustil, nýbrž mu v jeho pokračování bylo zabráněno na místě přítomnými svědky B. a P., který jej po pádu těžce zraněného poškozeného na zem zachytil a od ležícího poškozeného násilím odvedl do prostoru zahrady domu, kde se jej snažil zklidnit. Naproti tomu jako k polehčující okolnosti soud přihlédl k osobním poměrům obžalovaného, k jehož osobě nebylo zjištěno žádných jiných negativních poznatků, kdy sám nebyl doposud nikdy trestně stíhán ani pravomocně odsouzen. Při hodnocení závažnosti jednání obžalovaného nelze pominout ani dopad jeho činu na osobu poškozeného a jeho další život, včetně jeho vztahu s matkou, která obžalovaného i nadále považuje za svého životního partnera. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je tudíž namísto obžalovanému ukládat takový druh a výměru trestu, jímž by byla zajištěna účinná ochrana společnosti před případným opětovným pácháním trestné činnosti ze strany jeho osoby, pročež na něho lze působit toliko citelným nepodmíněným trestem spojeným s bezprostředním omezením jeho osobní svobody, neboť sankcí jiného druhu nelze dostatečným způsobem zajistit nápravě výchovný, jakož i preventivní účinek ukládaného trestu.

V daném případě přitom byly soudem shledány všechny zákonné podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody ve smyslu § 58 odst. 5 tr. zákoníku, neboť jednání obžalovaného zůstalo ve stadiu pokusu, tzn. že k usmrcení poškozeného s ohledem na včasnost poskytnuté odborné lékařské pomoci nedošlo. Současně nelze pominout dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného, k jehož osobě nebylo zjištěno žádných jiných negativních poznatků, jakož i specifické okolnosti žalovaného jednání, kdy obžalovaný jednal ve stavu silného rozrušení (v prostém afektu) vyvolaném nezvládnutím vypjaté stresové situace pramenící z eskalujícího konfliktního vztahu jeho družky a jejího syna, tj. poškozeného. Trestná činnost byla vyvolána slovní rozepří mezi poškozeným a jeho matkou, tedy okolnostmi nezávislými na vůli obžalovaného, jehož osobnostní struktura nenasvědčuje sklonům v agresivnímu způsobu jednání v běžných situacích. Na straně obžalovaného byla navíc znaleckým zkoumáním vyslovena dobrá prognóza jeho resocializace, a to s ohledem na jeho věk a duchovní orientaci, dále okolnost, že je psychicky zdravý a že u něho nebyl zjištěn sklon ke konzumaci návykových látek. Jednání obžalovaného tak lze vzhledem k okolnostem případu a jeho osobním poměrům považovat za jednorázový, byť závažný exces (vybočení) z jinak zažitých a respektovaných norem chování, nikoli za obvyklý způsob jednání v zátěžových situacích či nedílnou součást jeho běžného způsobu života.

Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný ve smyslu § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest za zvlášť závažný zločin ve výměře převyšující hranici osmi let. Stanovený druh a výměra trestu se zařazením do příslušného typu věznice by podle názoru soudu měly posílit výchovný vliv uložené sankce na osobu obžalovaného a zároveň tomuto pomoci při uvědomění si následků vlastní trestní odpovědnosti za předmětné jednání, jakož i dostatečným způsobem zajistit ochranu společnosti před případným dalším delikventním chováním ze strany jeho osoby. Stanovený druh a výměra trestu by měly současně náležitým způsobem vyjadřovat závažnost a význam

trestním zákoníkem chráněného společenského zájmu, který byl protiprávním jednáním obžalovaného narušen, tj. význam ochrany lidského života před neoprávněnými zásahy ze strany třetích osob.

V dané věci nebyly naproti tomu shledány zákonné důvody § 70 tr. zákoníku pro uložení trestu propadnutí věci v podobě sekery s dřevěným topůrkem, již byla poškozenému způsobena předmětná sečná poranění, neboť nebylo relevantním způsobem prokázáno, že by se jednalo o věc náležející osobě pachatele, tedy osobě obžalovaného. Na podkladě provedeného dokazování bylo naopak zjištěno, že předmětná sekera náležela k vybavení rodinného domu obývaného poškozeným a jeho matkou, pročež by byl v obecné rovině na místě postup podle § 101 tr. zákoníku, tedy rozhodnutí o uložení ochranného opatření v podobě zabránění této věci. S ohledem na charakter této věci, stupeň jejího opotřebení a její stáří i faktický stav, kdy dřevěné topůrko bylo odděleno od kovové části, tedy vzhledem k tomu, že se v současné době jedná o věc zanedbatelné hodnoty, bylo soudem od uložení ochranného opatření ustoupeno s tím, že poté, co již nebude této věci k dalšímu řízení třeba, bude na místě postupovat podle § 81 odst. 3 tr. řádu, tzn. že bude přistoupeno k jejímu zničení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovanému povinnost zaplatit poškozenému M. P., který se řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody k danému trestnímu řízení, částku ve výši 139.680,- Kč, neboť v daném řízení byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalovaného, popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku, a škodou na zdraví způsobenou poškozenému. Soud při své rozhodovací činnosti o nároku poškozeného na náhradu škody vycházel zejména z jeho vlastního vyjádření k rozsahu a charakteru poranění způsobených mu žalovaným jednáním obžalovaného, včetně následné léčby, ve spojení s lékařskými zprávami o ošetření a následné hospitalizaci poškozeného v xxx a závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství k posouzení charakteru a rozsahu poranění poškozeného, včetně určení výše bodového ohodnocení bolestného, kdy o odbornosti a věrohodnosti znaleckého posudku a provedených listinných důkazů, jakož i správnosti, pravdivosti a odbornosti výpovědi znalce MUDr. Hladíka neměl soud žádných pochybností. Výše náhrady škody, jež byla poškozenému přiznána v částce 139.680,- Kč, pak odpovídá znalce stanovenému rozsahu celkového bodového ohodnocení za zjištěná poranění v důsledku žalovaného jednání, jež bylo následně soudem navýšeno o 100%. Ke zvýšení bodového ohodnocení soud nepřistoupil v důsledku stanoveného způsobu léčby poškozeného, který nebyl dle znalce MUDr. Hladíka nikterak náročný, nýbrž v důsledku okolností žalovaného jednání hodných mimořádného zřetele, tedy s ohledem na charakter, četnost a bolestivost poranění, jež obžalovaný poškozenému svým úmyslným jednáním způsobil. Poškozený byl po celou dobu útoku při vědomí a obžalovaného žádal, aby svého jednání zanechal, na což ten reagoval tak, že v útoku pokračoval, přičemž poškozeného velkou silou opakovaně zasáhl mimo jiné do oblasti hlavy, tedy místa podle vyjádření znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství zvýšeně citlivého. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak soud dospěl

k závěru, že je na místě přiměřeně zvýšit odškodnění poškozeného, pročež podle § 7 odst. 2 vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, navýšil bodové ohodnocení škody na zdraví způsobené přímým jednáním obžalovaného, jež bylo stanoveno znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Hladíkem v celkovém rozsahu 582 bodů (tj. v částce 69.840,- Kč), o 100%, tj. na celkovou částku 139.680,- Kč, když hodnota jednoho bodu činí dle § 7 odst. 2 citované vyhlášky Ministerstva zdravotnictví 120,- Kč.

Poškozený M. P., který se k tomuto trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu způsobené škody na zdraví v celkové výši 1.000.000,- Kč, byl podle § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jeho nárok byl po provedeném dokazování, zejména s ohledem na znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství stanovené bodové ohodnocení bolestného za poranění utrpěná v důsledku žalovaného jednání, prokázán co do důvodů a výše pouze částečně. Naproti tomu o nároku Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví nebylo v dané trestní věci nikterak rozhodováno, neboť jmenovaný subjekt se do okamžiku zahájení dokazování v rámci hlavního líčení řádně a včas nepřipojil se svým případným nárokem na náhradu škody způsobené úhradou nákladů na lékařskou péči poskytnutou poškozenému M. P. v důsledku žalovaného jednání.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi (8) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu majetkové škody, náhradu nemajetkové újmy v penězích nebo vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě majetkové škody, náhradě nemajetkové újmy v penězích nebo vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterém výroku je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Práva odvolání se nemůže účinně domáhat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem již jednou vzdal.

Byl-li obžalovaný soudem odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl současně alespoň z části přiznán nárok na náhradu škody, má podle § 228 odst. 4 tr. řádu **poškozený právo žádat** o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený v takovém případě podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V Praze dne 19. listopadu 2012

JUDr. Tomáš Durdík
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Rita Šifnerová